

Ο παροικιακός Τύπος τα τελευταία 50 χρόνια

ΜΕΡΟΣ 3ο

Τον καιρό εκείνο, το "Βήμα" πέτυχε τη μοναδική πέντε λεπτών φήμης στην ευρύτερη κοινωνία του Σίδνεϊ από ένα άρθρο μου για το RSL του Μάρικβιλ, που είχε απαγορεύσει να μιλούν... Ελληνικά οι θαμώνες του. Οπως ζέρουμε, στη δεκαετία του '60 και '70 οι Ελληνες κυριαρχούσαμε σε αυτό το προάστειο, με τα περισσότερα μαγαζιά ελληνικά, όλοι οι γιατροί, λογιστές κλπ. Ελληνες και δύο στα τρία σπίτια συμπατριωτών μας. Φυσικό φαινόμενο, λοιπόν, να είναι πολλοί οι Ελληνες που σύχναζαν στο τοπικό RSL και μιλούσαν τη γλώσσα μας. Αυτό ενοχλούσε τους αυστραλούς θαμώνες και το συμβούλιό του έβγαλε την απόφαση να απαγορεύσει τα Ελληνικά!

Με άρθρο μου καταδίκασα αυτό το ρατσισμό, κάποιος το ανέφερε στα αυστραλιανά ΜΜΕ και δύο ημέρες άναψαν τα τηλέφωνα ζητώντας περισσότερες πληροφορίες για το γεγονός, αλλά ο Πίτερ Αρώνης προτίμησε να υποβαμίσει το επεισόδιο λέγοντας ότι ασπεισύμονυν, "tongue in cheek" όπως έλεγε.

Οι σχέσεις μου με τους φανατικούς χουντικούς άρχισαν να ξυνίζουν πολὺ γρήγορα, επειδή έβλεπαν με υποψία την δήθεν "μαρξιστική" αρθρογραφία μου, όπως την είχαν χαρακτηρίσει τότε και την είχε εγκρίνει ο Λάμπης Πασχαλίδης, όταν με σταμάτησε στο δρόμο για να με συγχαρεί.

Φυσικά, εγώ ποτέ δεν ήμουν μαρξιστής, ούτε έχω μελετήσει τη Θεωρία, απλά πιστεύω ότι και ο κομμουνισμός έχει τη θέση του σε μια ελεύθερη δημοκρατική κοινωνία, εξάλλου η απειλή του βοηθούσε ουσιαστικά τους εργαζόμενους στη Δύση.

Τότε στην Αυστραλία γινόταν αναπροσαρμογή μισθών κάθε τρίμηνο ανάλογα με το κόστος ζωής, είχαν επιβληθεί το 40ωρο, οι πληρωμές για τις υπερωρίες και για την εργασία στις ημέρες αργίας και πολλά άλλα ευεργετήματα, αλλά ποτέ δεν ακούγαμε θρήνους και οδυρμούς από το Εμποροβιομηχανικό Επιμελητήριο, όπως τώρα, ότι θα χρεοκοπήσουν μάζικά οι επιχειρήσεις! Αντίθετα, οι επιχειρήσεις ευημερούσαν, όλοι μας μπορούσαμε να αγοράσουμε ένα σπίτι, τα επιτόκια ήταν φθηνά, ο τιμαρίθμος χαμη-

"Εφημερίδα δεν είναι ένα άσπρο χαρτί μουτζουρωμένο με μελάνι για να τυλίγουμε τα σκουπίδια. Είναι ζωντανό πράγμα που πρέπει να σεβόμαστε γιατί είναι δάσκαλος που σε διδάσκει, δημόσιος κήρυκας που σε ενημερώνει, επιθεωρητής που ελέγχει τα πάντα, διασκεδαστής για να σε ψυχαγωγεί, πιστός φίλος που σου κρατά παρέα και τέλειο συμπλήρωμα του καφέ".

λός και η ανεργία σχεδόν άγνωστη. Και όλα αυτά με λίμπεραλ κυβερνήσεις!

Η ένταση στις σχέσεις μου με τον Πίτερ Αρώνη άρχισε όταν, όπως έκανα και στον "Κόσμο" πριν 20 χρόνια, προσπάθησα να ανοίξω δίσιυλο επικοινωνίας με την Κοινότητα. Τα ήθελε βέβαια και ο ποπός μου, αφού τι δουλειά είχε ένα χουντικό και εκκλησιαστικό έντυπο στην Κοινότητα, σε μια περίοδο που έβραζε η διαμάχη της με την Αρχιεπισκοπή;

Και όμως ζήτησα συνάντηση για συνέντευξη με το συμβούλιο από τον πρόεδρό της και πάντα αγαπητό μου, τον αξέχαστο Πάνο Γεροντάκο, ο οποίος -άλλος κι αυτός!- δέχτηκε την πρότασή μου.

Οταν με παρουσίασε στο διοικητικό συμβούλιο τής Κοινότητας, που συνεδρίαζε στο Μέγαρο του Πάτινγκτον έγινε το έλα να δείς, όπως και 20 χρόνια αργότερα πάλι, όταν παρουσιάστηκα σε γενική συνέλευση τής Κοινότητας σαν δημοσιογράφος του "Κόσμου" και με έδιωξαν!

Την επιθεση άρχισε κάποιος Σοφίος, αλλά είχε την υποστήριξη άλλων και τού Δημήτρη (Τζιμ) Αναστασίου ακόμη, με τον οποίο αργότερα γίναμε καλοί φίλοι. Εγώ δέχτηκα τις επιθέσεις στωικά, αφού οι άνθρωποι δεν γνωρίζαν τις αγαθής προθέσεις μου και από τότε έμαθα να ζω σαν "δεξιός" για τους κομμουνιστές και σαν "κομμούνι" για τους δεξιούς, αφού όλοι αυτοί γνωρίζουν καλύτερα από εμένα τί είμαι...

Πάντως, ο Πάνος Γεροντάκος, ήταν παλλικάρι και το απέδειξε για άλλη μια φορά τότε, όταν απέκρουσε κάθετα τις επιθέσεις και είπε στο συμβούλιο ότι θα παραμείνω γιατί είμαι προσκεκλημένος τής Κοινότητας.

Αφού εκόντες άκοντες δέχτηκαν την απόφαση τού προέδρου τους, κάναμε μια ενδιαφέρουσα συζήτηση και στην επόμενη έκδοση το χουντικό και εκκλησιαστικό "Βήμα" κυκλοφόρησε με αναμνηστική φωτογραφία τού συμβουλίου τής Κοινότητας στην πρώτη σελίδα συνδεύομενη από ρεπορτάριο. Οι ημέρες

μου σ' αυτή την εφημερίδα ήταν πια μετρημένες...

Διονύσιος Κομινάτος

Ο ιδιοκτήτης τού "Βήματος" στη δεκαετία του '60, Πίτερ Αρώνης, ήταν διατεθειμένος να χάνει αρκετά χρήματα για να χαίρεται τα προνόμια του εκδότη και κάτι που απολάμβανε ιδιαίτερα ήταν τα κοκτέιλ πάρτι που έδιδε τακτικά σε κάθε ευκαιρία. Μια μέρα ο Αρώνης με κάλεσε στο γραφείο του για να με ενημερώσει πως είχε καλέσει τον Διονύση Κομινάτο και μού είπε την ιστορία του, που αξίζει να πούμε με δυο λόγια, επειδή επρόκειτο για έναν ευφυέστατο άνθρωπο, πολύ διακριτικό στον πλούτο και τις φιλανθρωπίες του.

Σε συντομία, ο Διονύσης Κομινάτος ζεκίνησε σαν μετανάστης από την Κεφαλλονιά, πήγε στο Κάιρο και κατέληξε στην Κίνα όπου διέπρεψε στις επιχειρήσεις και στο ζενίθ ήταν πολυεκατομμυριούχος αντιπρόσωπος τής General Motors. Οταν επικράτησαν οι κομμουνιστές, ο Κομινάτος διέφυγε στην Αυστραλία και επανέκτησε την μεγάλη περιουσία του με το εμπόριο κρεάτων. Ομως, έκανε έναν αποχή συνεταιρισμό και την έχασε για δεύτερη φορά, αλλά σαν δικέφαλος αετός αναστήθηκε πάλι από την τέφρα. Μετά τις συστάσεις στο κοκτέιλ πάρτι και ενώ είχαν στηθεί τα πηγαδάκια, είδα τον Κομινάτο να στέκεται μόνος με την πλάτη στον τοίχο με ένα ποτό στο χέρι. Ήταν ευκαιρία να του μιλήσω για πρώτη και τελευταία φορά, αλλά η εντύπωση που μου δημιούργησε έμεινε ανεξίτηλη επειδή... δεν άκουσα την πολύτιμη συμβουλή του:

- Κύριε Κομινάτε γνωρίζω την ιστορία τής ζωής σας και επειδή είναι εξαιρετικά ενδιαφέρουσα θα ήθελα να μου δίνατε μια συνέντευξη.

- Οχι ευχαριστώ, η ζωή μου δεν είναι πιο ενδιαφέρουσα από όλες τις άλλες ιστορίες μεταναστών, μου απάντησε χαρογελώντας καλωσυνάτα, αλλά εγώ επέμεινα:

- Μπορείτε να μου πείτε, τουλάχιστον, με την πείρα που έχετε, ποιό είναι το μυστικό να γίνει κάποιος πλούσιος;

- Μα δεν είναι μυστικό! Η γη σε πλουτίζει και όσο περισσότερη γη έχεις τόσο πιο πλούσιος είσαι, μου είπε και πραγματικά δεν ήταν τίποτε καινούργιο.

Ο Ελληνας μετανάστης από ένστικτο το γνωρίζει και γι' αυτό όταν εζοικονομήσει χρήματα αγοράζει κτήρια και οικόπεδα σαν να φοβάται μήπως δεν θα περισσέψει ένα γι' αυτόν. Από τότε που με συμβούλευσε ο Κομινάτος πολλοί συμπάροικοι μου είπαν ότι πλούτισαν από τις αγορές κτηρίων που έκαναν και όχι από τον ιδρώτα τους στις επιχειρήσεις.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΝ ΕΡΧΟΜΕΝΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

